

Några av "Kantarellerna", S:t Katarinas egen kör, förstärkte påskdagens psalmsång på svenska. Här framför de sin egen konsert litet senare.

FOTON: PRIVAT

Tanja är en av dem som besökaren möter i dörren.

Svensk församling i rysk kristen mångfald

S:t Katarina församling i S:t Petersburg har under ett par århundraden varit en plats som knutit samman historien. Efter Sovjetperioden används kyrkan igen som gudstjänstlokal och huset används av flera olika språkgrupper. Prästen Jonas Nilsson har i flera år verkat inom den ingermanländska kyrkan och känner S:t Petersburg väl.

Den svenska evangelisk-lutherska församlingen var framför allt en "finlandssvensk" församling i det ryska riket. År 1809, när Finland blev ett ryskt lydrike, hade en ny värld öppnat sig för invånarna i Finland. Lika nära som de haft till Stockholm, lika självklart sökte de sig nu till S:t Petersburg eller Ryssland för att arbeta eller bygga upp en karriär.

S:t Katarina kyrka konfiskerades 1936, och nygrundades av en grupp entusiaster med rötter i den gamla församlingen i december 1991. Församlingen fick förfoga över några rum medan en sportskola verkade i de stora utrymmena. Några år senare kunde försam-

lingen få disponera hela byggnaden. I kyrkan ordnas förutom gudstjänster konserter, utställningar och andra kulturrevenemang. Årets Stilla vecka inleddes med medverkan av svenske biskopen Lennart Koskinen, av finländsk börd, med rötter i det gamla S:t Petersburg. Mer passande person är svårt att finna.

Kyrkobyggnaden används idag av flera församlingsgrupper, bland annat stadens anglikanska församling. Den engelskspråkiga gudstjänstgruppen är större än den svenska, som ändå kan känna sig hemma där, eftersom båda grupperna har samma kyrkoårsrytm.

En av stadens messianska församlingar firar också sina gudstjänster i huset. Demessianska judarna är kristna som följer det judiska året. Lördagen är deras gudstjänsttag, men en grupp kvinnliga medlemmar samlas till daglig bönestund på morgonen. Gruppen svarar på journeyn i kyrkan, vilket gör att det alltid finns någon som möter den som ringer på.

Ett annat färgstarkt inslag i kyrkobyggnaden

är några presbyterianska koreanska församlingar. Danska folkkyrkans nödhjälper har också kontor här.

På ett sätt kan S:t Katarina idag beskrivas som något av det ideal i religiöst hänseende som Peter den Store ville manifestera när han grundlade staden 1703. Här samsas etnicitet och konfession på ett sätt som spränger traditionell svensk, tysk eller rysk kyrklig föreställning om en kyrka som primärt knuten till en nation.

I den svensk-ryska gudstjänsten används båda språken till exempel i psalmerna. I årets påskdagsmessa hördes psalmsången på svenska förstärkt av några från S:t Katarinas egen kör Kantarellerna. Användandet av ryska språket i gudstjänsterna är naturligt. Många ryssar har gjort en stor insats för att upprätthålla församlingens verksamhet. Vid högtidligare gudstjänster kan liturgi och psalmsång höras på såväl svenska, ryska, engelska som tyska. Så skedde till exempel då kronprinsessan Victoria besökte S:t Petersburg i april 2003.

Den ortodoxa påsken firas ofta senare än vår, i år först den sista söndagen i april. Under vår Stilla vecka syntes ännu inget spår av påskvaror i handeln, här rådde då ännu fasta. Det kan vara svårt att samlas till skärtorsdags- eller långfredagsgudstjänster; i regel blir det samlingar efter arbetsdagens slut. Den allmänna påskhälsningen på gatan eller på arbetsplatsen låter vänta på sig. Under den ortodoxa påsken däremot ekar uppståndelseropet över hela Ryssland: "Kristos vaskres!" = Kristus är uppstånden!

En del svenska och skandinaviska församlingar och kulturgrupper har hittat till S:t Katarina, men det kunde vara fler. S:t Katarinas kyrkoråd är angeläget att inbjuda till olika slags samlingar. Kyrkan är belägen vid Lilla Stallhovsgatan i stadens centrum, i det lutherska kvarteret mitt emot stora Kazanskatedralen, och är lätt att hitta.